

Sygn. akt VU 14/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Magdalena Marczyńska

Protokolant Alicja Jesion

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku I. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania I. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 6 grudnia 2013 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 14/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. podjął wypłatę emerytury na rzecz wnioskodawczyni I. Z. poczynając od dnia 1 grudnia 2013 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. lat 1984-2001 i 2010-2011. Wyliczony z tych lat wskaźnik wysokości emerytury wyniósł 89,09%, a podstawa wymiaru emerytury wyniosła 2.744,72 złotych. Wysokość emerytury obliczona na podstawie art. 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 1227 ze zm.) wyniosła 1.799,08 złotych miesięcznie, a po odliczeniu zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne – 1.499,16 złotych. Wydając decyzję ZUS uznał za udowodnione okresy składkowe w wymiarze 33 lat, 6 miesięcy i 17 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 3 lat, 5 miesięcy i 27 dni.

Od powyższej decyzji złożyła odwołanie w dniu 12 grudnia 2013 roku I. Z., wnosząc o wyliczenie emerytury z ostatnich dziesięciu lat pracy.

Na rozprawie w dniu 3 marca 2014 roku wnioskodawczyni podniosła, że decyzją z dnia (...) 2013 roku ZUS wyliczył wysokość emerytury na kwotę 1.748,76 złotych, zaś zaskarżoną decyzją na kwotę 1.499,16 złotych. Ponadto wskazała, że nie wie, czy ZUS przyjął wysokość wynagrodzeń taką, jak podana przez pracodawcę.

Z kolei na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2014 roku I. Z. podała, że w decyzji z dnia (...) 2013 roku podstawa wymiaru emerytury została obliczona na kwotę 2.744,72 złote i po odjęciu od tej kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne i zaliczki na podatek dochodowy wysokość emerytury winna wynieść 1.748,76 złotych, a nie ja to wyliczył ZUS w zaskarżonej decyzji – 1.499,16 złotych.

ZUS wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

I. Z., urodzona w dniu (...), złożyła w dniu 28 października 2013 roku kolejny wniosek o przyznanie emerytury.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1-4 w aktach ZUS)

Decyzją z dnia (...) 2013 roku ZUS przyznał wnioskodawczyni emeryturę poczynając od dnia (...) 2013 roku zawieszając jej wypłatę z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia. Wydając decyzję ZUS uznał za udowodnione okresy składkowe w wymiarze 33 lata, 5 miesięcy i 20 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 3 lat, 5 miesięcy i 27 dni. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych, tj. lat 1993-2002. Wyliczony z tych lat wskaźnik podstawy wymiaru emerytury wyniósł 89,09%, a podstawa wymiaru emerytury 2.744,72 złotych. Wysokość emerytury obliczona na podstawie art. 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wyniosła 1.798,47 złotych miesięcznie

(dowód: ww. decyzja k. 17-18 w aktach ZUS)

W dniu 30 listopada 2013 roku wnioskodawczyni rozwiązała stosunek pracy. W związku z powyższym zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją z dnia 6 grudnia 2013 roku ZUS podjął na jej rzecz wypłatę emerytury.

(dowód: świadectwo pracy k. 20, ww. decyzja k. 22 w aktach ZUS)

ZUS ustalił wysokość wynagrodzeń wnioskodawczyni na podstawie zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 13 października 2003 roku z dnia 9 maja 2003 roku i 24 października 2013 roku. Wynagrodzenia te wyniosły:

rok	wynagrodzenie	wskaźnik
1984	180.485,00	89,32
1985	182.139,00	75,87
1986	245.817,00	85,02
1987	320.372,00	91,48
1988	599.260,00	94,06
1989	2.100.292,00	84,65
1990	11.362.630,00	91,96
1991	17.691.420,00	83,29

1992	36.961.470,00	104,94
1993	53.950.523,00	112,54
1994	63.610.728,00	99,49
1995	6.951,89	82,45
1996	9.158,58	87,42
1997	10.941,32	85,86
1998	12.650,45	85,05
1999	19.203,82	93,76
2000	21.576,82	93,46
2001	18.898,61	76,38
2010	29.282,19	75,67
2011	36.317,84	89,03

(dowód: ww. zaświadczenia k. 3, 5 i 10 w aktach ZUS, pismo ZUS k. 17 w aktach sprawy)

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyliczony z 10 lat przypadających w okresie 20 kolejnych lat przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, tj. lat 1993-2002 oraz z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. lat 1984-2001 i 2010-2011 jest taki sam i wynosi 89,09%.

(dowód: wyliczenie k. 16 w aktach ZUS)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawczyni kwestionowała wysokość przyznanej jej emerytury. W odwołaniu wskazała, że wnosi o wyliczenie emerytury z ostatnich dziesięciu lat pracy. Na rozprawie w dniu 3 marca 2014 roku wnioskodawczyni podniosła natomiast, że decyzją z dnia (...) 2013 roku ZUS wyliczył wysokość emerytury na kwotę 1.748,76 złotych, zaś zaskarżoną decyzją na kwotę 1.499,16 złotych, w związku z czym decyzja ta jest nieprawidłowa. Z kolei na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2014 roku I. Z. podała, że w decyzji z dnia (...) 2013 roku podstawa wymiaru emerytury została obliczona na kwotę 2.744,72 złote i po odjęciu od tej kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne

i zaliczki na podatek dochodowy wysokość emerytury winna wynieść 1.748,76 złotych, a nie ja to wyliczył ZUS w zaskarżonej decyzji – 1.499,16 złotych.

Odnosząc się do żądania wnioskodawczyni wskazać należy, iż mechanizm obliczania emerytury uregulowany jest w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 1227 ze zm.).

Zgodnie z art. 183 ust. 5 wskazanej ustawy emerytura przyznana na wniosek osoby na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 roku, z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, o której mowa w ust. 1, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2013 albo 2014, wynosi:

1) 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz

2) 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Zgodnie z art. 53 ust. 1 ww. ustawy emerytura wynosi:

1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz

2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,

3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55.

Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy (ust. 2).

Z kolei art. 26 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS stanowi, że emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. Dla potrzeb wyliczenia emerytury wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach (ust. 2), a średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (ust. 3).

W świetle wskazanych przepisów należało stwierdzić, że ZUS w sposób prawidłowy obliczył wysokość należnej wnioskodawczyni emerytury, do podważenia czego nie może prowadzić argumentacja podniesiona przez wnioskodawczynię w toku postępowania.

Jak chodzi o zgłoszone przez wnioskodawczynię żądanie obliczenia emerytury z wynagrodzeń z 10 lat kalendarzowych, to podnieść należy, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyliczony z 10 kolejnych lat przypadających w okresie 20 kolejnych lat przed zgłoszeniem wniosku emerytury wynosi 89,09%, a więc tyle samo co wskaźnik przyjęty przez ZUS do obliczenia emerytury w zaskarżonej decyzji. Wyliczenie emerytury zgodnie z żądaniem emerytury pozostawałoby zatem bez wpływu na wysokość pobieranej przez nią emerytury.

Nie powinno przy tym budzić jakichkolwiek wątpliwości, iż wskazana w decyzji (...) 2013 roku wysokość emerytury obliczona na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej wyniosła 1.798,47 złotych. Wskazana kwota jest jednakże kwotą brutto, tzn. kwotą należnej emerytury przez pobraniem z niej zaliczki na podatek dochodowy oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne. Kwota brutto emerytury wyliczona w zaskarżonej decyzji na podstawie ww. przepisu jest korzystniejsza, albowiem wynosi 1.799,08 złotych. W tej sytuacji twierdzenie wnioskodawczyni, iż winna otrzymywać emeryturę w wysokości ustalonej decyzją z dnia (...) 2013 roku należało uznać za nieuzasadnione. Po odliczeniu zaliczki

na podatek dochodowy w kwocie 138 złotych oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 161,92 złotych do wypłaty pozostaje wnioskodawczyni kwota 1.499,16 złotych i taką właśnie kwotę do wypłaty ZUS ustalił w zaskarżonej decyzji.

Czym innym jest także wysokość emerytury, a czym innym podstawa wymiaru emerytury, a co za tym idzie nie jest możliwe wyliczenie emerytury w sposób podany przez wnioskodawczynię, to jest poprzez odjęcie kwoty zaliczki na podatek dochodowy oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne od kwoty stanowiącej podstawę wymiaru emerytury. Wyliczenie takie stałoby bowiem w sprzeczności z powołanymi na wstępie przepisami regulującymi sposób obliczenia emerytury.

Sąd oddalił wniosek skarżącej o dopuszczenie dowodu opinii biegłego ds. ubezpieczeń społecznych lub księgowego na okoliczność wyliczenia na podstawie akt sprawy wysokości otrzymywanych wynagrodzeń oraz obliczenia wysokości emerytury wnioskodawczyni, albowiem ustalenie tych okoliczności nie wymaga wiadomości specjalnych. Wszystkie dokumenty płacowe w oparciu, o które ZUS wyliczył wysokość emerytury wnioskodawczyni zawarte są bowiem w aktach emerytalnych i na ich podstawie możliwe jest ustalenie wysokości wynagrodzeń wnioskodawczyni bez potrzeby zasięgnięcia opinii biegłego. Nie wymaga takich wiadomości również weryfikacja wyliczenia emerytury dokonanego przez ZUS sprowadzająca się w istocie do nieskomplikowanych obliczeń matematycznych.

Z tych też względów, uznając odwołanie za nieuzasadnione, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.